त्रादिकाएउं

इत्युक्ता कुष्टमनमः पित्राथ सगरेण ते। बिभिद्ववीसुधां राम पितुर्वचनकारिणः ॥ ११॥ योजनायामविस्तार्भेकैको धर्णीतलं। बिभिद्वः पुरुषव्याघा वज्ञसारभुतैर्बलात् ॥ २०॥ कुदालैः परिघेः श्रूलेर्मुषलैः शक्तिभिस्तथा । भिग्नमाना वसुमती तैरार्तेव ननाद सा ॥ २१॥ नागानां बध्यमानानां सर्पाणां च मक्तैतसां। रत्नमामसुराणां च बभूवार्तस्वनो महान् ॥ २२॥ षष्टिं हि योजनानां ते सहस्राणि मङ्गीजसः। धर्णीं बिभिद्वः क्रुद्धाः सर्वे यात्रद्रसातलं ॥ २३ ॥ रवं पर्वतसंबाधं जम्बुद्वीपं नृपात्मज । खनन्तस्ते नृपसुताः सर्वतः परिबभ्रमुः ॥ २^४॥ ततो देवाः सगन्धर्वा मङ्गेरगगणास्तथा । संभ्रात्मनमः सर्वे पितामरुमुपाद्रवन् ॥ २५ ॥ ते प्रभवाद्य महात्मानं संग्रान्तमनसः सुराः । श्रब्रुवन् पर्मत्रस्ताः पितामकृमिदं वचः ॥ २६॥ भगवन् पृथिवी सर्वा खन्यते सगरात्मंजैः। खनिद्वश्चिव तैर्ब्रह्मन् महासत्त्वबधः कृतः ॥ २७॥ त्र्यं स यज्ञकास्माकमनेनाश्चो**ऽपकारितः** । इति ते सर्वभूतानि निप्नति सगरात्मजाः ॥ २०॥